

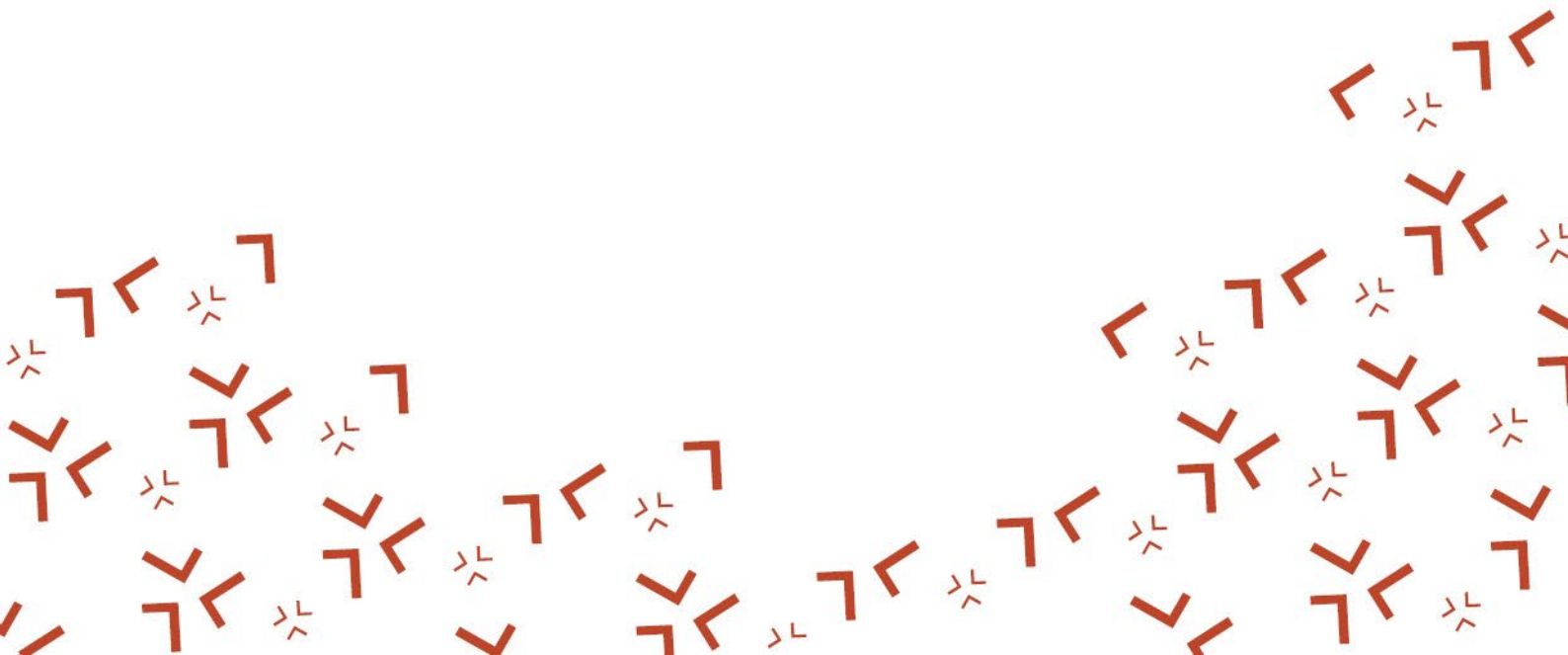
Tämä on alkuperäisen artikkelin rinnakkaistallenne (kustantajan versio).

Rinnakkaistallenteen sivuasettelut ja typografiset yksityiskohdat saattavat poiketa alkuperäisestä julkaisusta.

Käytä viittauksessa alkuperäistä lähdettä:

Kestilä, S. & Herkkola, H. 2022. Hankkeissa oppiminen – case KIELO. Lumen – Lapin ammattikorkeakoulun verkkolehti (1).

URL: <https://www.lapinamk.fi/loader.aspx?id=421649b7-a5dd-475f-a49f-06f0a2e9108d>

Hankkeissa oppiminen – case KIELO

Sini Kestilä, TaM, asiantuntija, Vastuulliset palvelut, Lapin ammattikorkeakoulu

Herttakaisa Herkkola, TaK, asiantuntija, Älykäs rakennettu ympäristö, Lapin ammattikorkeakoulu

Asiasanat: oppiminen, jatkuva oppiminen, tutkimus-, kehittämis- ja innovointitoiminta

Ammattikorkeakoulun tehtävänä on korkeakouluopetuksen lisäksi palvella alueen kehitystä ja työelämää. Lisäksi tehtävänä on toteuttaa soveltavaa tutkimus-, kehittämis- ja innovointitoimintaa (TKI). (OKM 2021; Ammattikorkeakoululaki 932/2014.) Ammattikorkeakouluissa hankkeita toteuttavat opetus- tai erillinen hankehenkilöstö. Opetushenkilöstön osallistuminen hankkeisiin mahdollistaa, että opetus on ajantasaista ja pysyy kehityksen mukana. Näin myös opiskelijoiden osallistuminen TKI-työhön parane merkittävästi (Parkkonen 2017, 5-9.) ja näin he oppivat arvokkaita taitoja työelämää varten. Mitä laaja-alaisempi henkilöstön osallistuminen hankkeiden toteutukseen on, sitä enemmän se tuo hyötyä organisaatiolle, koska silloin hankkeesta saatu tieto jää monialaisemmin talon sisälle.

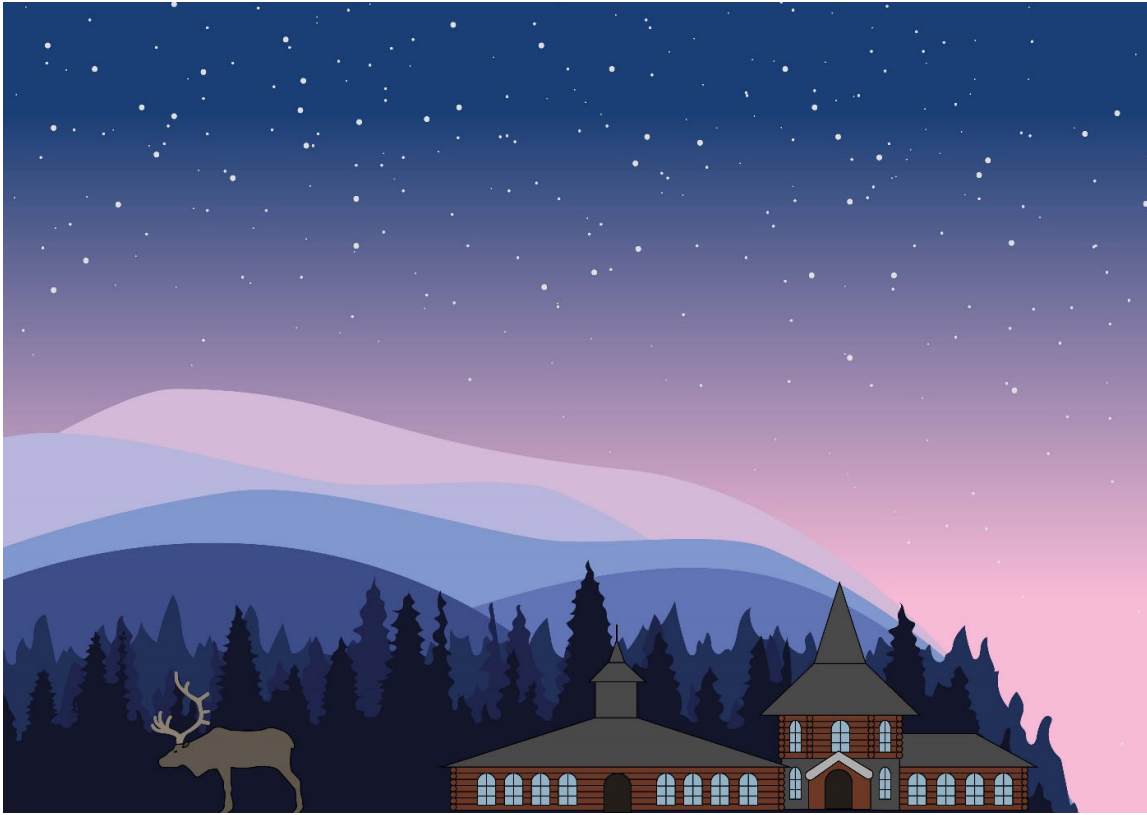
Aina hankkeiden toteuttamisessa ei tietoisesti ajatella, että toteuttajat myös oppivat niistä. KIELO - Digitaalinen suomen kielen orientaatioympäristö (ESR) –hankkeessa on tarkoituksena vahvistaa opiskelijoiden ja henkilökunnan digitaitoja, joten oppiminen on mietitty jo suunnitteluvaiheessa. Ajatuksena orientaatioympäristön rakentamisessa on myös, että sen tekijät eli kansainväliset opiskelijat ja hankehenkilöstö oppivat myös itse samalla.

Orientaatioympäristön yhtenä tavoitteena on esitellä suomen kieltä ja Lapin matkailua kansainvälisille opiskelijoille jo ennen kuin he tulevat opiskelijoiksi. Ympäristön rakentamisessa käytetään palvelumuotoilun keinoja, jotta siitä saadaan sen käyttäjiä paremmin palveleva. Silti tärkeintä on prosessi ei varsinainen lopputulos. Usein erilaiset pedagogiset ratkaisut parantavat ja monipuolistavat oppimisen laatua ja siksi niitä kannattaa käyttää vaihtelevasti (Salo & Korvenkangas 2021).

Opetus- ja kulttuuriministeriö (2021) haluaa vastata jatkuvalla oppimisella työelämän uudistamis- ja kehittämistarpeisiin. Jatkuva oppiminen ymmärretään usein ensisijaisesti työn kautta oppimisena (Siirilä & Kinnari 2021). Se on usein tietoista ja tavoitteellista oppimista, jossa taitoja kehitetään muun muassa osallistumalla koulutuksiin ja kursseille. Tavoitteellisuus ei ole aina kuitenkaan edellytys oppimiselle, vaan oppimista voi tapahtua niin sanotusti huomaamatta sivutuotteena. Tätä informaalia oppimista tapahtuu tietoisien oppimisen lisäksi usein hankkeissa. Usein niiden kautta pääsee tutustumaan uusiin ja ajankohtaisiin asioihin, joiden kautta myös asiantuntijuus kasvaa.

KIELO-hankeen orientaatioympäristön avulla sen käyttäjä tutustuu lappilaiseen tapakulttuuriin, toimintaympäristöön ja kieleen. Orientaatioympäristön suunnitteluprosessi taas pakottaa hankkeen toimijat pohtimaan omia, itsestäänselvyytenä pidettyjä tapoja, kulttuuria, kieltä ja arkipäiväisiä toimintoja ulkopuolisen näkökulmasta. Prosessi opettaa ja kehittää empatiakykyä eli kykyä heittäytyä toisen ihmisen asemaan. Esimerkiksi taksin tilaaminen tai virastoissa asioiminen voi olla vaikeaa, jos ei ole yhteistä kieltä tai ruokakaupassa tuotteiden löytäminen ja tunnistaminen. Nämä asiat ovat paikalliselle arkipäiväisiä.

Hankkeissa myös eri alojen asiantuntijat kohtaavat ja oppivat toisiltaan. KIELO-hankkeessa on asiantuntijoita monialaisesti ja kaikilla on omat vahvuudet, jotka tukevat hankkeen toteuttamista. Toimijoista muotoilijan taustalla oleva on pystynyt käsittämään matkailun laajempaan ilmiönä kuin pelkästään matkailijan näkökulmasta. Aiheeseen perehtyminen on opettanut ymmärtämään matkailuun liittyviä hyötyjä sekä turismin tuomaa kulttuurillista rikkautta, matkailuelinkeinoa koskevien uhkien ja niiden seurauksien vakavuutta unohtamatta. Palvelumuotoilun käyttäminen kehittämistyössä on taas luonut uutta näkökulmaa, miten toimitaan paremmin käyttäjän näkökulmasta asioita muotoiltaessa. Itsensä kehittäminen hankkeiden toteuttamisessa on välttämätöntä, jotta aiheen sisäistää ja sille osaa luoda ratkaisuja. Tämän orientaatioympäristön rakentaminen on kaikille toimijoille uuden oppimista.

Kuva 1. KIELO -hankkeen visuaalinen ilme kuvastaa matkailun toimintaympäristöä.

Kuva 2. KIELO -hankkeen työpaja toteutettiin palvelumuotoilun keinoin. Kuvaaja: Sini Kestilä

Lähteet:

Ammattikorkeakoululaki 932/2014 Viitattu 21.12.2021 Ammattikorkeakoululaki 932/2014 - Säädökset alkuperäisinä - FINLEX ®

OKM 2021. Viitattu 21.12.2021. Tiede ja tutkimus - OKM - Opetus- ja kulttuuriministeriö

OKM 2021. Jatkuva oppiminen. Viitattu 7.1.2022 <https://okm.fi/jatkuva-oppiminen>

Parkkonen, T.2017. Oppia TKI kaikki TKI-toiminta oppimisen mahdollistajana Humanistisessa ammattikorkeakoulussa. Humanistinen ammattikorkeakoulu julkaisuja, 48. Viitattu 21.12.2021 978-952-456-289-8.pdf (theseus.fi)

Salo, V. & Korvenkangas, H. (2021). Kokemuksellinen oppiminen korkeakouluissa työn opinnollistamisen näkökulmasta. Yliopistopedagogiikka, 28(1), 8. Viitattu 7.1.2022 <https://lehti.yliopistopedagogiikka.fi/2021/06/02/kokemuksellinen-oppiminen-korkeakouluissa/>

Siirilä, J., Mäki, K. & Kinnari, H. (2021). Jatkuva oppiminen oppilaitosten ulkopuolella - yhteisiä tulkintoja ja merkityksiä rakentamassa. Ammattikasvatuksen aikakauskirja, 23(2), 65-82. Viitattu 7.1.2022 <https://journal.fi/akakk/article/view/109879/65017>